

Bu Defe Vefasız Olmaq İstedim

— gasan-guseinov · 07 Ekim 2024

Bu defe vefasız olmaq istedim

Telefona zeng geldiyini eştim nedense bu defe o zengin sesinden xoşum gelmedi qemli idi pis bir xeberin xeberçisi kimi telefona baxdığımda zeng vurarın atam olduğunu gördüm açığmda qarışı terefdən gələn ses qem yüklü idi doğru cümləni tapıb qürbeteki oğlunu incitmeden olanları nece izah edə bilərəm deyə hele düşündüyünü his edirdim sonra o suyuq cümləni eşitdim ananın vəziyyəti yaxşı deyil gəlsən yaxşı olar bu zengin bir gün geleceyini bildirdim özümü aldadırdım ki bu xeber hazırım insan nədən özünə yalan danışar belkədə ən böyük yalanları ele birinci özümüze danışırıq insanların bize qarşı dürst olmadığına inanırıq bes biz özümüz özümüze ne qədər dürstdük aldığımız xeber o qədər ağır idi ki onu düşünməmək üçün bu boş şeyləri düşünməyə çalışırdım o an aftobus biletlərinə baxmağa başladım ən tez axşam yola çıxma bilərdim və eledim axşama biletimi aldım sonra işə gedib vəziyyəti izah etməm lazım idi hadisəni işdəkilərə danışdığdan sonra iş yoldaşım belkə sənə təyərəyə bilet alağ deyərək təklif irəli sürdü o an olmaz mənim yüksəklik qorxum var dedim daha deyərək bilmedim ki bu yolu ne qədər uzadarsam ananın ömrü o qədər uzun olacaq bu dile gətirərsən hər şey riyal olacağmış kimi his etdim və burda bir yalan daha danışmış oldum axşam oldu və mənim yol başladı hər zaman yolun ən qısa zamanda bitməsini istəyən Sadiq bu defe bitməməsi üçün yalvarırdı bir an düşünməyə başladım bu günə kimi verdiyin hər sözə sadıq qaldın belkə bu defe ehtə vefa etməyəsen heç kim bilmediyi bir şeyi bildirdim çünki anam öz yolunu getmək üçün mənim yolumu gözleyir bu defe vefasız ol getmə belkə yaşamaq üçün mübarezə aparar və onun üçün bir ümüt doğar mən bunları düşünərkən yol nece bitti mən nece o xəstəxanaya gəldim xeberim olmadı ananın yanına aldılar ki belkə oğlunun gəldiyini his edib komandan aylar ama onlara deyərək bilmedim anam ayılmadı belkə mənə bir söz demədi gözlerini açmadı ruhuma toxunaraq vidalaşdı o anı o günü nəfəs aldığım hər gün xatırlayacam gün bitti eve gəldik anam xəstə xanada biz evdə dedilər ki 24 saat yol gəlmədən yat dinlə keşke heç gözlerimi yunmasaydım gören anam yaşayardı mən yuxu üçün gözlerimi yumarkən anam ebediyət üçün gözlerini yumdu soyuq bir əlin mənə toxduğundunu his etdim və Sadiq deyərək sesləndirdi bu atamın səsi idi niyə bu qədər kövrək və daha qemli gəlirdi qorxuram ne olar o xeberini vermə mənə yalvarıram ama çarə yox idi oyatmaq üçün isarar edirdi və gözlerimi açtım o cümlə atamın dodaqlarından töküldü ANAN REHMETE GETİ ne deyəcək sözü qaldı ne də duracaq gücüm yatağdan nece çıxmışam bilmərəm aradan saatlar keçib bir az özümə gələndə gördüm ata bir tərəfdə bacı bir tərəfdə perişan Sadiq olmağımı vaxtı gəlmişdi özümü unudub onlara yərin olmalı idim və eledim oldu birinin atası diyerinin anası olmağa davam edə bilmərəm bezen deyərəm bu adı mənə verərkən mənə bununla lənətlədilər çiyinəmə ele bir yük qoyublar ki sevdiklərinin yükünü daşımağdan öz yükümü daşımağa macal tapmıram günlər heftəylə heftə aylarla ötürməyə başladı mən helə də nələr yaşandığını dərk etməmişəm o evdən yəne ayrıldım bezen deyərəm zeng vurum görüm ne edir bir yeri ağrıyırmı bu gün keyfi yerindədirmi o an xatırlayanda ki artıq yoxdur özümü yəne unuduram çünki ya bacıma zeng vurub ona analıq edə bilmərəm ya da atama zeng vurub onun atası olmalı oluram gərsən bir gün sadəcə Sadiq olmağın bacarı bilmərəm...